

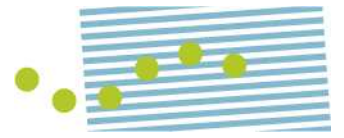

© Dirck Möllmann

Hans Schabus: »Laßnitz«, 2012

Het voorstel van Hans Schabus (* 1970) kwam per brief en luidde eenvoudig: »De titel van het werk is de naam van de rivier die de spoorbrug oorspronkelijk heeft overspannen«. Achter de korte beschrijving stak een gecompliceerd idee: een in onbruik geraakte, maar intacte en in goede staat verkerende brug zal naar de Grafschaft Bentheim worden vervoerd en zonder aansluiting aan het verkeer over de Vecht gelegd. In Duitsland is een passende brug niet te krijgen, maar in het Oostenrijkse Stiermarken bij Deutschlandsberg wordt in maart 2012 om technische redenen een passend bouwwerk behorend bij het spoorwegnet van de Graz-Köflacher-spoorwegonderneming afgebroken. De Oostenrijkse particuliere spoorweg staat de bovengegorde stalen vakwerkbrug uit 1932 gratis af aan Schabus. De brug wordt »alleen maar« met twee sneden aan beide einden losgemaakt en daarna op een 1000 km lange reis naar een ander land gestuurd, naar een ander landschap. Met dit logistieke staaltje ondersteunt het Felbermayr-concern het project. Op de nieuwe locatie in het dorpje Ohne overspant de Oostenrijkse »Laßnitz« dan de Grafschafter Vecht.

Hans Schabus roept de brug uit tot sculptuur. Hij stelt haar vrij op en ontdoet haar van de oorspronkelijke locatie en de aansluiting op het verkeersnet waarin ze was opgenomen. Op haar nieuwe locatie staat de brug er simpelweg. Ze heeft geen verkeerstechnische functie en toch verbindt zij op deze plek twee deelstaten met

elkaar. De ene »brugpeiler« staat in Nedersaksen, de andere in Noordrijn-Westfalen. De landsgrens scheidt en verbindt dwars door de Vecht net als het kunstwerk dat beide zijden enerzijds overbrugt maar anderzijds niet voor bezoekers toegankelijk is.